

60 jaar getrouwd, zijn Dik Bos en Martha van 't Veld.

In de Nederlandse taal hebben huwelijksjubilea in bepaalde jaren een bepaalde naam:

12 ½ jaar getrouwd heet “koperen bruiloft”

25 jaar getrouwd heet “zilveren bruiloft”

50 jaar getrouwd heet “gouden bruiloft”

60 jaar getrouwd heet “diamanten bruiloft”.

Op 7 oktober 1949 traden Martha van 't Veld uit Driebergen en Dik Bos uit Veenendaal in het huwelijk. En wat gebeurt er als mensen in het huwelijk treden: ze gaan samenwonen. Martha en Dik gingen wonen op de Emmalaan in Veenendaal. Ze gingen zoals dat toen heette “inwonen” bij “ouwe” Opa en Oma Bos. Het was net na de oorlog en in Nederland heerste grote woningnood. Eigenlijk was het geen Veenendaal, maar Ede. Veenendaal bestond toen nog uit een Gelders deel en een Stichts (= Utrechts) deel. De Emmalaan lag in het Gelders deel en maakte deel uit van de gemeente Ede.

Als mensen een oorlog meemaken, in het geval van ma Martha en pa Dik, de 2^{de} wereldoorlog, heeft dat nogal een impact op je leven. Ze vertelden dan ook veel over de oorlog. Ma Martha vertelde hoe ze met, ik meen, ome Frans en tante Frans lopend naar Ommen gingen om voedsel bij de boeren te halen. Ze zag onderweg, jongens, verkleed als vrouwen, van een brug springen, nadat ze ontdekt waren. Pa Dik vertelde van de evacuatie naar Ammerstol in het begin van de oorlog, Veenendaal lag immers in de frontlinie. En vanuit Ammerstol konden ze de rook van het gebombardeerde Rotterdam zien. De poppetjes die in de lucht hingen boven de Ginkelse hei tijdens de luchtlandingen in 1944. Ik, 4 jaar na de bevrijding geboren, weet ook wie, in de omgeving van pa Bos, er fout was in de oorlog in Veenendaal en ken vrouwen die bevriend waren met Duitse soldaten. Vroeger werd er veel over hun belevenissen gedurende de 2^{de} wereldoorlog verteld.

Martha en Dik hebben in de 60 jaar van hun huwelijk op 8 verschillende adressen gewoond:

Begonnen met “inwonen” op de Emmalaan 11, daarna voor het eerst een eigen plek op de Beatrixstraat, toch weer snel terug naar de Emmalaan, maar nu op nummer 13, vervolgens verhuisd naar de Kastanjelaan, de Kanaalweg en toen pa Dik ging vutten naar de Ploegschaar;

Toen bijna alle kinderen het huis uit waren en het huis op de Ploegschaar te groot werd, naar een appartement op de Palmengriff en nu dan op de Kerkewijk in de Engelenburg.

In 60 jaar huwelijk kan veel gebeuren: veel mensen van de generatie van ma Martha en pa Dik zijn inmiddels al overleden: verschillende zussen en broers van ma Martha en natuurlijk beide ouders. "Ouwe" opa Bos bereikte zelfs de gezegende leeftijd van 100 jaar.

Maar ma Martha en pa Dik maakte ook mee, wat ouders eigenlijk niet mee behoren te maken: op 5 oktober 1983 stierf op 30-jarige leeftijd Arie, het vierde kind van ma Martha en pa Dik. Een gebeurtenis die geen enkele ouder hoopt mee te maken.

Zoals gezegd trouwden Martha en Dik op 7 oktober 1949 en al na 2 maanden, om precies te zijn op 13 december 1949 werd het jonge bruidspaar verrast door de geboorte van een wolk van een zoon. Het zou niet bij die ene zoon blijven: er werden in totaal 13 kinderen geboren, 7 jongens en 6 meisjes. Deze kinderen hebben inmiddels ook weer kinderen gekregen: oma Martha en opa Dik zijn de grootouders van 15 kleinkinderen.

Dit jaar zijn ma Martha en pa Dik getuige geweest van de eerste trouwerij van één van hun kleinkinderen: Debbie trouwde met Ronald.

Ma Martha en pa Dik kregen niet alleen kinderen, maar er werd ook op vakantie gegaan:

We zijn begonnen met "dagjes uit" met een huurauto: De Efteling, de haven van Rotterdam, verschillende dierenparken, zwemmen in Otterlo. Ma Martha en pa Dik zijn ook nog eens samen een dagje weg geweest, naar Brussel in 1958 waar de wereldtentoonstelling werd gehouden.

De eerste keer vakantie met overnachten was in Ammerstol in het huis van de familie Bakker. De familie Bos kende de familie Bakker, omdat zij daar in het begin van de oorlog geëvacueerd waren en ook na de oorlog tussen de beide families het contact in stand bleef.

Na Ammerstol werd Katwijk aan Zee de favoriete vakantiestek van ma Martha en pa Dik en de kinderen Bos en altijd mochten er andere kinderen mee: niet te vergeten in dit geval Geert Rebergen, die was altijd van de partij of het nu vakantie of verjaardag was. De vaste stek in Katwijk was het bovenhuis van Sjaan en Krijn. Het bleek dat de familie Bos niet de enige Veenendaalers waren, die hun vakantie in Katwijk doorbrachten. Na Katwijk werd het de “Boshut” in Garderen, waar iedereen, behalve ma Martha en pa Dik en baby Marijke, in één ruimte sliep in tweepersoonsbedden. Dat was de enige keer dat zij het goed vonden dan niet-getrouwde stellen in één bed sliepen. Was vakantie voor ma Martha eigenlijk wel leuk: volgens haar niet zo, voor haar was het alleen maar “verplaatsen”.

En met vakantie naar het buitenland: ja, pa Dik reed wel eens op zo’n dagtochtje naar de grens en keerde dan voorbij de douane en zei dan dat we in Duitsland waren geweest.

Totdat Bertha thuis kwam met een Italiaanse vrijer, trouwde en naar Italië verhuisde. Jaarlijks, ongeveer een keer of twee reisde ma Martha en pa Dik naar Italië, in het begin nog met “ouwe” Opa Bos. Had Bertha haar vrijer niet ontmoet, dan waren ma Martha en pa Dik waarschijnlijk nooit in Italië geweest Ondanks het feit dat Bertha weg woonde, hadden zij deze ervaring, denk ik, toch ook niet willen missen.

Ma Martha en pa Dik zijn zelfs een keer op tv geweest als toeschouwers bij het programma “Rondom tien” in 1989. Het programma ging over vakantieliefde en Bertha en Migi waren o.a. onderwerp in het programma. Ik heb het programma op DVD, besteld bij het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid in Hilversum.

Zo heeft ieder van de kinderen van ma Bos en pa Dik zijn eigen herinneringen aan hun jeugd. En niet iedereen heeft dezelfde herinneringen, zeker niet als je uit een gezin komt van 13 kinderen, waar het verschil tussen de oudste en de jongste bijna een generatie is.

Tot slot wil ik graag een toast uitbrengen op het diamanten bruidspaar en ik spreek de hoop uit dat ze nog gezond zullen blijven om ook hun briljanten bruiloft nog mee te mogen maken.